

روزها شوم و نحس نیستند اتفاقات بد عکس العمل عملکرد بد ماست

حسن به مسعود می‌گوید: به محضر مولایم حضرت ابوالحسن الهادی علیه‌السلام رسیدم. در آن روز چند حادثه ناگوار و تلخ برایم رخ داده بود....

حسن به مسعود می‌گوید: به محضر مولایم حضرت ابوالحسن الهادی علیه‌السلام رسیدم. در آن روز چند حادثه ناگوار و تلخ برایم رخ داده بود؛ انگشتم زخمی شده و شانه‌ام در اثر تصادف با اسب سواری صدمه دیده و در يك نزاع غیر مترقبه لباسهایم پاره شده بود. به این خاطر، با ناراحتی تمام در حضور آن گرامی گفتم: عجب روز شومی برایم بود! خدا شرّ این روز را از من باز دارد! امام هادی علیه‌السلام فرمود: «يَا حَسَنُ هَذَا وَ أَنْتَ تَعْشَانَا تَرْمِي بِذَنْبِكَ مَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ؛ ای حسن! این [چه سخنی است که می‌گویی] با اینکه تو با ما هستی، گناهت را به گردن بی‌گناهی می‌اندازی! [روزگار چه گناهی دارد!]« حسن بن مسعود می‌گوید: با شنیدن سخن امام علیه‌السلام به خود آمدم و به اشتباهم پی بردم. گفتم: آقای من! اشتباه کردم و از خداوند طلب بخشش دارم.

امام فرمود: ای حسن! روزها چه گناهی دارند که شما هر وقت به خاطر خطاها و اعمال نادرست خود مجازات می‌شوید، به ایام بدبین می‌شوید و به روز بد و بیراه می‌گویید!

حسن گفت: ای پسر رسول خدا!، برای همیشه توبه می‌کنم و دیگر عکس العمل رفتارهایم را به روزگار نسبت نمی‌دهم. امام در ادامه فرمود: «يَا حَسَنُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُتَّيِّبُ وَ الْمُعَاقِبُ وَ الْمُجَازِي بِالْأَعْمَالِ عَاجِلًا وَ آجَلًا؛ ای حسن! به طور یقین خداوند متعال پاداش می‌دهد و عقاب می‌کند و در مقابل رفتارها در دنیا و آخرت مجازات می‌کند.«

بحارالانوار، ج 56، ص